

Tussen antisemitisme en liefde voor Israël

De wereld slingert tussen beide uitersten. Er waait een volkomen blinde haat jegens Israël over de aarde. Een boosheid die alleen verklaard kan worden op basis van een religieuze bezetenheid die opkomt uit de afgrond. Als inspirator daarachter kunnen en moeten we de Satan zien, Gods ideologische en vooral diabolische tegenstander.

Mensenmoordenaar leert de schrift. Hoewel hij zich doorgaans vermomd als engel des licht, heeft hij wat Israël betreft zijn masker echt laten vallen en zien we zijn grauw en boosaardige gedaante in het antisemitisme dat over de aarde jaagt.

Aan de andere kant zien we een liefde voor Israël, die ik deel, maar waarbij we toch vooral de Bijbelse lijnen voor ogen moeten houden. Liefde voor Israël komt heel vaak voort uit emotie, dat hoort bij liefde. Gevoelens die begrijpelijk zijn vanuit de euforie dat Gods volk terug in het beloofde land laat zien dat Gods profetie wordt vervuld, Hij heeft alles in Zijn machtige hand.

Het eerste is voor christenen een makkelijk te herkennen aspect van de problematiek rond dit volk. Het tweede aspect is een valkuil voor veel christenen. Men meent op basis van Gods Woord altijd achter Israël te moeten staan, maar wat leren we uit de Bijbel als het om Israel gaat?

Ik wil een aantal enthousiaste punten die we vaak met betrekking tot Israël horen bespreken en de argumenten tegen het Bijbels licht houden. We zullen ontdekken dat enige terughoudendheid geboden is. Hieronder bespreek ik een eerste van dergelijke uitgangspunten die we vaak horen.

Voordat ik dat doe wil ik helder geschreven hebben dat ik dankbaar ben dat er in dit volk altijd gelovige broeders en zusters waren, met hen weet ik me verbonden, door hen heb ik het boek van mijn leven ontvangen, de Bijbel. Door hen is mijn Heer en Heiland gekomen die mij gekocht en betaald heeft met Zijn kostbaar bloed en zij zullen delen in de hemelse zegeningen zoals we lezen in Hebréeën 11:16 en 40.

Laten we een eerste aspect nader onderzoeken.

Bid om vrede voor Jeruzalem

Deze oproep vinden we in Psalm 122:6, dat is volop Bijbels en zo willen we doen, we bidden daarom voor de vrede van Jeruzalem. Is daar iets op tegen?

Eerst nog weer iets anders. Wanneer we de Bijbel lezen moeten we altijd voor ogen houden tot wie de schrijver van het gedeelte dat we lezen spreekt of schrijft. We moeten het Woord der Waarheid recht snijden, zo lezen we in 2Timotheüs 2:15 in de Staten Vertaling, in de HSV staat het zo:

“Beijver u om uzelf welbeproefd voor God te stellen, als een arbeider die zich niet hoeft te schamen en die het Woord van de waarheid recht snijdt”.

Recht snijden wil zeggen dat de Bijbelse boodschap recht gedaan wordt, het gaat om een gebalanceerde juiste verklaring. Eigen idee of interpretatie, vooringenomen uitgangspunt of wat van de ware boodschap ook maar enigszins afwijkt moet verworpen worden. ‘Er staat geschreven’ is het adagium. Met dat als uitgangspunt kijken we nu naar Psalm 122:6

“Bid om vrede voor Jeruzalem”

Nu is bidden om en verlangen naar vrede natuurlijk altijd een goede zaak en daarbij zeker ook aan Jeruzalem denken is goed verdedigbaar.

Uitzicht op het vrederijk

Dit is echter een woord uit het OT. daar keek men uit naar het koninkrijk van God dat een rijk van vrede en gerechtigheid en zegen zou worden onder leiding van een zoon van David. De profeten spreken en schrijven daar veelvuldig over, die belofte staat en zo mag het volk bidden voor de vrede van Jeruzalem.

De vraag is of er vrede komt en zo ja welke vrede of wellicht wiens vrede en wanneer?

Het koninkrijk binnen bereik

Het NT begint met de aankondiging dat het koninkrijk van God nabij gekomen is, wat helemaal aansluit bij de door de profeten geschetste verwachting. Die aankondiging horen we uit de mond van Johannes de dooper, de Heere Jezus sluit er direct en naadloos op aan. Het beloofde rijk zou een rijk van vrede zijn. Helaas de vredevorst werd afgewezen, wreed geëxecuteerd. Met de afwijzing van de Vredevorst werd ook het recht op het vrederijk opgeschort, niet doorgestreept maar opgeschort.

Een vals koninkrijk

Maar nu, Jezus sprak als profeet het volgende:

“Ik ben gekomen in de Naam van Mijn Vader, maar u neemt Mij niet aan. Als een ander komt, in zijn eigen naam, die zult u aannemen”.

Johannes 5:43

Jezus, de van God gekomen Vredevorst werd niet aangenomen, in Zijn plaats zal wel iemand anders als vredevorst worden aangenomen en een soort van vrede-rijk stichten. Dit woord van de Heer heeft betrekking op de antichrist. De antichrist komt met de aard van zijn vader, dat is Satan en Satan is een mensenmoordenaar is en leugenaar. De leugen die hij verkondigt is dat hij de messias is (christus betekent messias) en dat hij het vrede-rijk brengt. Hij zal zich zelfs in de te bouwen tempel willen laten aanbidden.

Een valse vrede

Ik ben oprecht bang dat het even oprechte verlangen naar vrede de ogen blind zal maken voor de verleiding die over de aarde komen zal en mensen met geopende ogen blind deze valse messias zullen volgen.

De man in de plaats van Jezus, in de stad van Jezus, Jeruzalem, zal aangenomen worden door het volk van Jezus. Maar hij heeft niet de vrede van Jezus.

Ja ongetwijfeld zal hij (korte tijd) iets van vrede brengen, hij zal in Jeruzalem zelfs een heiligdom realiseren, een nieuwe tempel, waarin hijzelf uiteindelijk als God aanbeden wil worden (ik zou voorzichtig zijn met doneren aan plannen tot bouw van de tempel want dat is voorbereiding voor de komst van de antichrist).

In dit verband is het goed Daniël 9 aandachtig te lezen. Daniël profeteert over een wrede machthebber, die opkomt uit het herstelde Romeinse rijk. Hij zal met Israël een verbond sluiten, maar zal dit drieënhalve jaar later verbreken. De door hem gebrachte vrede zal uit elkaar spatten en de meest wrede holocaust ooit op gang brengen.

Zijn we geroepen om voor de vrede voor Jeruzalem te bidden? Nogmaals, daar lijkt weinig tegen in te brengen, toch denk ik dat we een andere opdracht hebben. De vrede voor Jeruzalem is verbonden aan de Vredevorst, aan Jezus. Er kan en zal geen werkelijke vrede voor Jeruzalem komen dan voordat het volk Israël in tegenstelling tot het volk van 2000 jaar geleden de Heere Jezus als haar Messias erkennen en aannemen zal. Dat gebeurt niet eerder dan na de schijnvrede die de machthebber uit Daniël 9 brengen zal. En de vrede van Jeruzalem zal niet eerder komen, dan nadat het volk haar Messias aanroepen zal, zoals we bijvoorbeeld lezen in Zacharia 12:10. Nodig tot de werkelijke vrede van Jeruzalem is vrede tussen de Messias in Zijn volk. Daarom moet ons gebed daarop gericht zijn, dat de schellen van de ogen zullen vallen van

Israël en zij Jezus als hun Messias zullen zien en aanvaarden, dat gebeurt pas na de opname van de gemeente, na de Grote Verdrukking, wanneer de Heer terugkomt om op aarde Zijn rijk te vestigen. Eerder zal er geen vrede voor Jeruzalem komen.

Ons gebed moet zijn,

“ja, kom, Heere Jezus!”

Openbaring 22:20

Bidden voor de vrede in het hart van mensen, joden en niet joden moet in onze tijd prioriteit hebben. Een vrede die alleen Jezus geven kan. Ieder die deze vrede ontbeert, de vrede van Jezus niet heeft, is een verloren mens.

December 2024

Veenendaal